

2 | 2016
47. VUOSIKERTA

Sössö

AALTO-YLIOPISTON SÄHKÖINSINÖÖRIKILTA RY
THE GUILD MAGAZINE OF AALTO SIK

Esittelyssä hallitus 2017
Hyvää kesäenergiaa Carunalla
Vaihtoon lähtijän muistilista
Hieman erilainen kandidaattintyö
Olutarvosteluja

KUVAT MIKKO PESONEN, ESSI JUUKALA

SISÄLLYS

05

FAIL FAST,
SUCCEED SOONER

päätoimittaja

06

KILTALAISET,
GILLEMEDLEMMAR!

puheenjohtaja

07

KIPPARIT TESTAA
HASSUT HATUT

kipparit

10

ESITTELYSSÄ:
HALLITUS 2017

13

HYVÄÄ
KESÄENERGIAA
CARUNALLA

16

HIEMAN ERILAINEN
KANDIDAATINTYÖ

19

KIIITOS EI OLE
KIROSANA

20

ENSIMMÄINEN
PÄIVÄ UUDESSA
KESÄTYÖPAIKASSA

21

VAIHTOON
LÄHTIJÄN
MUISTILISTA

24

OLUTARVOSTELUITA

29

MEE VITTU TÖIHIN

30

OLETKO AINA HALUNNUT
TIETÄÄ KUKA SÖSSÖN
TOIMIHENKILÖISTÄ OLET?

34

JOHDATUS
VUOTEEN 2017

35

SHANGHAI

36

VUOSI 2017

KUVA ESSI JUUKALA

JULKAISIJA

AALTO-YLIOPISTON
SÄHKÖINSINÖÖRIKILTA RY
SIK.AYY.FI
POSTIOSOITE: PL 15500,
00076 AALTO

PÄÄTOIMITTAJA

TUOMAS ISOLA
TUOMAS.ISOLA@AALTO.FI

TOIMITUS

VERTTI AITO
JUSSI HAKOSALO
JUTTA KALLI
ANTTI MÄKI
VÄINÖ MÄNTYLÄ
PANU OKSIALA
JUHO PEKKINEN
MIKKO PESONEN
JUHA PIIPPONEN
MARI PORKO
IIDA SALMIVESI
TUULI SARANTOLA
SOFIA SUUTARINEN

VIERAILEVAT

TOMI KOSKINEN
ANNI PARKKILA
MIIKA KOSKELA
MIKAEL NOSA

TAITTO

JUTTA KALLI

KANNEN KUVA

ESSI JUUKALA

PAINO

KIRJAPAINO BOOKCOVER OY
100 KPL

PALAUTE JA VERKKOLEHTI

SIK-SOSSO@LIST.AYY.FI
SIK.AYY.FI/SOSSO
SOSSO.FI

ISSN

ISSN-L 0785-1707
ISSN 0785-1707 (PAINETTU)
ISSN 1798-1727 (VERKKOLEHTI)

FAIL FAST, SUCCEED SOONER

Vuosi on vierähtänyt, ja seuraavat toimijat aloittelevat hommiaan niin Sössössä kuin muissakin toimikunnissa. Uusi hallitus ja toimihenkilöt valmis-tautuvat luomaan uudesta vuodesta heidän näköisensä. He kokeilevat uutta ja kehittävät vanhaa. Kaikilla on yhteisenä päämääränä luoda paras mahdollinen kiltta. Killan kehityksen tiellä seisoo kuitenkin yksi vihollinen - kiltalaiset.

Vuoden aikana teetetyssä palautekyselyssä nousi esiin huolestuttava ilmiö. Vastaajat kokevat, että killassa on epäonnistuminen kielletty. Kyse-lyn mukaan "virheitä kytätään", ja palaute mitä työstään saa, on pääosin negatiivista.

Kaikki killassa tehty työ on vapaaehtoista. Ihmiset käyttävät kä-sittämättömiä määriä aikaan-sa tuottaakseen tapahtumia ja palveluita kiltalaisille. Kähmyaikaan

perustellaan monin tavoin, miksi kiltahommiin pitäisi ryhtyä. "Kiltahommissa oppii uusia taitoja." "Mitään ei tarvitse osata etukäteen." "Kiltahommat on hauskaa vastapainoa opiskelulle." Näiden lupauksen täyttymisestä vastuu on kaikilla kiltalaisilla.

Epäonnistumisen on tunnustettu olevan oleellinen osa oppimista. "Fail fast, succeed sooner" sanonta toimii Aallon opetuksen epävirallisena sloganina. Vain huomaamalla ja hyväksymällä epäonnistumiset, voimme kehittää toimintaamme. Tämän vuoksi rakentavan palautteen antaminen on tärkeää. Positiivisä-vytteinen ja innostava palaute tuo motivaatiota, auttaa toimijoita kehittymään ja johtaa siten parempiin kiltapalveluihin.

Seuraavan kerran, kun kommentoitte sitsiruokaa, tai keksitte kiltahuoneelle paranusehdotuksen, kiittäkää samalla tehdystä työstä. Muuten saatatte vahingossa tulla astuneeksi värisevän sielun päälle.

Kiitos kaikille vuodesta ja paljon menestystä uusille toimijoille!

TUOMAS

KUVA MINNA PARTANEN

KILTA- LAISET, GILLE- MED- LEM- MAR!

Valtiomiesmäinen aloitus lienee paikallaan etenkin, kun allekirjoittanut rinnastettiin jo marraskuisten sähköpäivien läsyssä erääseen historiamme suurimmista johtajista, Urho Kekkoseen. Otin vinkistä vaarin ja starttaan 26-vuotisen toimikauteni uudenvuodenpuheen hengessä katsauksella tulevan vuoden näkymiin.

Toisin kuin Kekkonen, uusi kiltavuosi starttaa kirjoitushetkellä tulkitun kristallipallon mukaan perinteisessä eteläsuomalaisessa talvisäässä. Loputtoman loskan ja hyytävän pimeyden keskelle valoa tuo kuitenkin joukko toinen toistaan kirkkaampia uusia kiltatoimijoita.

Killan tapahtuma- ja palvelutarjonta laajenee toimijakatraan täydennysten myötä kattamaan tarpeet vauvasta vaariin. Uudistuksiin lukeutuu turboahdettu yrityssuhdetoimikunta. Tulevana vuonna kiltalaista hellittäneenkin aiempaa laajemmalla excursiotarjonnalla, mikä osaltaan hidastanee vauhdikkaimpien valmistumista ennenaikaisten työllistymismahdollisuuksien muodossa. Pyydän korkeakoululta sekä opetus- ja kulttuuriministeriöltä anteeksi jo etukäteen.

Ostos-TV:n hengessä todettakoon, ettei tässä vielä kaikki! Raikasta toimintaa tuovat myös upouudet sklubiyhteyshenkilön, peli-iltavastaavien ja abimarkkinointivastaavien virat. Heidän myötään alumni saattaa löytää itsensä uudelleen killan tapahtumista, mikäli intoa ja uskallusta riittää, vielä opiskelevat saavat rajalliselle vapaa-ajalleen lisää täytettä ja abiturientit saavat kokea viimeistään syksyllä esimakua siitä, mitä sähkö on. Kaikille tahoille terveisiksi lienee sopivaa lainata Aku Ankkaa; täällä on lämmintä ja mukavaa, kosteuteen totutte pian.

Jotta tajunnanvirta saa arvoisensa päätöksen ja teksti saavuttaa nykyaikaisessa Kalliolaisessa rap-musiikissa standardoidun sitaattitiheyden, lähetän terveisiä uusille toimijoille ja lainaan viihdetaiteilijaksi loikannutta mäkihyppääjää: *"Vuosi tuo teille varmasti tullessaan monia mielenkiintoisia mahdollisuuksia ja oppimiskokemuksia, joista kannattaa ottaa kaikki irti. Muistakaa, että jokainen tsäänssi on mahdollisuus."*

Teidän,
Tomi

Kipparit testaa **HASSUT HATUT**

● **TEKSTI JA KUVAT** ANNI PARKKILA & MIIKA KOSKELA

Talvella on hyvin tärkeää tietää miten pukeutuu ja lämpimät vaatteet ovat kaiken a ja o. Varsinkin lämmin päähine on asia, joka unohtuu helposti. Kuitenkaan talvi ei ole ainoa aika vuodesta jolloin hattuja voi pitää. Mikä hattu onkaan se kaikkein paras?

PIKACHU-LIPPIS

Ysärilapsen ja Pokemon-fanin mahtava asuste, joka varmasti huomataan. Plussana korvat! Sopii hyvin esimerkiksi Assemblyilä käytettäväksi tai teemasitseillä, mutta ei niinkään arkena. Lippistä on kuitenkin mukava pitää päässä ja onhan se aika söpö! Sopii erityisen hyvin SIKkiläiselle.

4,5/5

TÖPSÖLAKKI

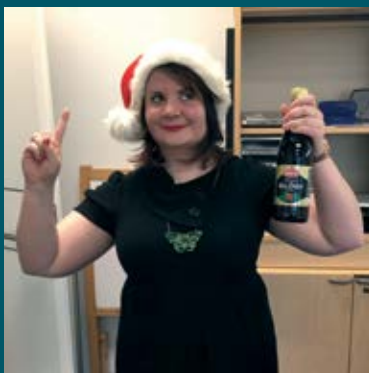
Sähköfuksien oma lakki ja tunnus siitä, että on aloittanut tien kohti teekkariutta. Oli fuksina huikea konsepti, ja kyseisen hattu tekeminen oli niitä pieniä asioita, jonka kautta yhteisöön kuuluminen korostui.

5/5
jos on fuksi, mutta
0/5
jos ei ole fuksi

TONTTULAKKI

Vaikka joulusesonki on takanapäin, niin tonttulakki kuuluu perinteisiin hassuihin hattuihin. Pikkujoulujen klassikko, joulupostikorttien somiste ja pikoJoulen vakiopäähine. Kuitenkin sen aika on hieman mennyt, ja näin keväällä sen pitäminen lähinnä kummastuttaa ihmisiä.

1/5
(4/5, jos olisi
joulusesonki)

JENKKIFUTISKYPÄRÄ

Joskus meno Otaniemessä saat-
taa äityä rankaksi. Silloin on hyvä
olla mukana jotain astetta kovem-
paa, joka suojaa päätä kaikelta
mahdolliselta, paitsi krapulalta.
Jos joku on kehittänyt päähineen,
joka estää krapulaa,
ilmoittakaa siitä
välittömästi
Fuksikapteeneille!

3/5**FOLIOHATTU**

Ajan rakenne on muuttunut. To-
tuus on selvää, mikään ei ole
sitä, miltä se ennen näytti. His-
toria on valehdellut meille. Len-
topetrootti ei voi sulattaa metalli-
palkkeja, Trump on reptiljaani ja
Guggenheim oli niille tarkoitettu
pesä! Kouluruoka on täynnä tes-
tausvaiheen lääkkeitä, ja lukio
on hallusinaatio. Ne tietää, että
tiedän. Pakko mennä piiloon.

0/5
ei enää ikinä**SOMBRERO**

Un gran sombrero. No tengo nin-
gún deseo de estudiar más. En
realidad, no me importa que hacer
nada en absoluto. El estrés desa-
pareció por completo. Siento que
podría tomar una siesta.

**Muy
bueno/
Cinco****TEEKKARILAKKI**

Teekkareiden näkyvin ja rakkain
symboli. Ollut samanlainen jo vuo-
desta 1893 eli yli 120 vuotta! Tär-
keimpänä mustavalkoinen väritys,
tupsu sekä kokardi. Lakki on myös
mallisuojuattu. Fuksiwappuna lak-
ki oli ihanan uudenkarhea, puhdas
ja sen päähän laittaminen wappu-
yönä jännitti hurjasti. Muutaman
vuoden käytön jälkeen ja lakin näh-
tyä vähän elämää, on sen käyttämi-
nen edelleen parasta ikinä ja tuntuu

luontevalta. Ehdottomasti se pa-
ras tapa näyttää kuuluvansa tähän
mahtavaan yhteisöön ja osoittaa
olevansa tekniikan alan opiskelija.

6/5
parasta

P.S. Fuksi! Ole hereillä, kun lakkitilaus
alkaa!

TEEKKARITOIMINNAN
EDISTÄMISRAHASTO
LUPAA

HULLUILLE HILLOA!

TTER:lta voit hakea avustusta huikeiden
juttujen toteuttamiseen kahdella tavalla:

Jatkuva haku

joka on auki lukukausien
aikana ja se on tarkoitettu
2000€ suuruisille ja sitä
pienemmille avustuksille.

Hakukierros

josta voi hakea myös suurempia
summia isompiin projekteihin.
Seuraavien kierrosten DL:t

- III Hakukierros pe 30.9.2016
- I hakukierros su 22.1.2017
- II hakukierros su 19.3.2017

tter.ayy.fi

facebook.com/tterahasto

Käy tsekkaamassa lisätietoja
meistä sivuillamme sekä
tykkämässä facebookissa!

**TTER TUKEE OPISKELIJAHANKKEITA,
JOTKA TAVOITTELEVAT TÄHTIÄ,
SAAVAT MUUT INNOSTUMAAN MUKAAN,
KUULUVAT JA NÄKYVÄT!**

**MIKAEL
LIIMATAINEN**

Moro! Olen Mikael Liimatainen ja ensi vuoden ulkomestari. Vastaan siis killan ulkotoiminnasta sekä kv-opiskelijoiden asioista.

FUN FACT: En ollut viime vuonna toimarina, vaan lähdin suoraan hallitukseen.

TUOMO LEINO

Olen Tuomo ja toimin tulevana vuonna killan fuksi-kapteenina (vaihtoehtoisesti nimitys fuksitoimikunnan puheenjohtaja) yhdessä Ernan kanssa.

FUN FACT: Olen asunut Otaniemessä jo 14 vuotta.

JAN TUOMI

Viestintämestari hoitaa muun muassa killan tiedottamisen ja webin ylläpidon.

FUN FACT: Koodasi legendaarisen viivaintegraalipelin.

**EERO
SILFVERBERG**

Hyvinvointimestari vastaa killan hyvinvoinnista. Tähän kuuluu urheilu, kulttuuri ja kiltahuone. Uutena tulokkaana löytyy peli-iltavastaavat, jotka järjestävät kaikenlaiseen pelaamiseen liittyviä tapahtumia.

FUN FACT: Olen soittanut lämppäribändissä ennen Antti Tuiskua.

ELLA EILOLA

Toimin vuoden 2017 Excumestarina.

Ensi vuonna aion järkätä paljon kivoja excuja, joille toivottavasti mahdollisimman moni lähtee mukaan!

FUN FACT: Mun ehdoton lapsuuden unelma-ammatti oli olla bussikuski.

AARNI HALINEN

Opintomestari. Killan opiskelijoiden edunvalvonnan lisäksi myös vastaa mm. abimarkkinoinnista.

FUN FACT: Hävinnyt beer pong matsin omasta vyönsoljesta pompun kautta.

**HALL
ITUS
2017**

TUUKKA SYRJÄNEN

Moikka olen Tuukka, vuoden 2017 hallituksen hovimestari. Vastuualueeni hallituksessa ovat killan hupitapahtumat, esimerkiksi sitsit ja saunaillat.
FUN FACT: Olen pudonnut puusta useamman kerran lapsena.

LAURI VAPALAHTI

Moro! Olen Lauri Vapalahti ja toimin 2017 SIKin hallituksessa yrityssuhdemestarina. Pidän killan ja yritysten välisiä suhteita kunnossa ja vastaan killan varainhankinnasta.

FUN FACT: Olen soittanut kitaraa Smökin lavalla pitkissä kalsareissa.

SAIJARIINA KUOKKANEN

Toimin vuoden 2017 rahastonhoitajana. Tehtäviini kuuluu rahan hoivauksen lisäksi tarkka syynäys killan rahaliikenteestä muun muassa sponssitulojen, sitsimaksujen, laskujen maksun ja raha-anomusten muodossa.
FUN FACT: Olen halpamatkojen ystävä, joten pakomatkan etelän lämpöön killan rahakirstun kanssa tulee killalle edeltäjäni halvemmaksi.

SIMO HÖGLUND

Toimin 2017 hallituksessa sihteerinä ja varapuheenjohtajana. Käytännössä kirjoitan hallituksen kokouksien pöytäkirjat sekä johdan kokousta, jos puheenjohtaja ei pääse paikalle.

FUN FACT: En ollut viime vuonna toimarina ollenkaan.

TOMI KOSKINEN

Moro oon Tomi ja olen teidän tämän vuoden puheenjohtaja.

Tässä lehdessä on myös pidempi juttu meikäläiseltä, joten lukaiskaa se läpi.

FUN FACT: Haaveilin lapsena rakentavani itselleni talon piikiekoista.

ERNA VIRTANEN

Tänä vuonna olen Aalto-yliopiston Sähköinsinöörikillan fuksitoimikunnan puheenjohtajan adjutantti eli valmistelen ensi syksyä muiden hallitushommien ohessa.

FUN FACT: Mulla on niemen pisin titteli.

Kandidaatin tutkinnon jälkeen diplomi-insinööriohjelmaan - miten, milloin, mitä?

ELECin omiin DI-ohjelmiin/ pääaineisiin ei tarvitse hakea erikseen. Poikkeus: LifeTech-ohjelma, johon vain BioIT-opiskelijat pääsevät suoraan. Ohjelmiin siirrytään seuraavilla tavoilla:

- * Uudesta Sähkötekniikan kandidaattiohjelmasta, eli TS2013 mukaan kandidaatiksi valmistuneet /valmistuvat:
Kun haet kandidaatiksi valmistumista, ilmoitat hakulomakkeella DI-ohjelmasi, joka kirjataan sinulle valmistumisen yhteydessä

TAI

- * Moduulirakenteesta, eli TS2005/11 mukaan kandidaatiksi valmistuneet (viimeistään 31.10.2016):
Oletko tehnyt vanhamuotoisia opintoja (esim. S- tai AS- alkuisia)?
 - > Kyllä
Laadi siirtyvän opiskelijan HOPS ja palauta se opintotoimistoon
 - > En
Täytä siirtymislomake ja kun opinto-oikeus on kirjattu, laadi HOPS WebOodissa

into.aalto.fi > kandidaatti- ja maisteriopiskelijalle > sähkötekniikan korkeakoulu > lomakkeet

Uusissa ohjelmissa opetus on englanniksi ja ohjelmat ovat englanninkielisiä

ELEC-täti neuvoa

ELECin uudet DI-ohjelmat ja niiden pääaineet

AEE - Master's Programme in Automation and Electrical Engineering

- *Control, Robotics and Autonomous Systems
- *Electrical Power and Energy Engineering
- *Translational Engineering

CCIS - Master's Programme in Computer, Communication and Information Sciences

- *Acoustics and Audio Technology
- *Communications Engineering
- *Signal, Speech and Language Processing
- + majors offered by the School of Science (limited access for ELEC students)

LIFETECH - Master's Programme in Life Science Technologies

- *Biosensing and Bioelectronics
- + majors offered by the School of Science and the School of Chemical Technology (Access for ELEC students only with BioIT major or minor)

NANORAD - Master's Programme in Nano and Radio Sciences

- *Advanced Materials and Photonics
- *Micro- and Nanoelectronic Circuit Design
- *Micro- and Nanosciences
- *Radio Science and Engineering
- *Space Science and Technology

EnstoGroup

Ensto

@EnstoGroup

Ensto

Saves Your Energy

Enstossa on hyvä buugi!

Suomalaista sähkötekniikan osaamista maailmalle.

Hyvää kesäenergiaa Carunalla

● TEKSTI & KUVAT ERIKA FORSTÉN

Maisterivaiheen opiskelijat Erika Forstén ja Minna Luojus kertovat kesätyökokemuksistaan Carunalla, jossa kummatkin olivat viime kesänä harjoittelijoina strategisen omaisuudenhallinnan tiimissä.

KUINKA PÄÄDYIT CARUNALLE KESÄTÖIHIN?

ERIKA: Viime kesätyönhaun aikaan olin juuri palannut vaihto-opinnoista Singaporesta takaisin Suomeen. Osallistuin Carunan järjestämään kesätyöinfoon, jonka jälkeen päätin hakea strategisen omaisuudenhallinnan tiimiin. Rekryprosessi oli useasta haastattelukierroksesta huolimatta nopea ja näppärä, ja tieto kesätyöpaikasta tuli jo maaliskuun alussa.

MINNA: Carunalla oli kevään 2016 kesätyöhaussa tarjolla monta mielenkiintoista paikkaa ja hainkin useampaa eri tehtävää. Rekrytointiprosessissa oli useampi eri vaihe: videohaastattelu sekä kaksi ”perinteistä” työhaastattelua. Onnekseni pääsin kesätöihin minua kaikista eniten kiinnostaneeseen paikkaan: strategiseen omaisuudenhallintaan.

*Erika ja Minna kertovat viihtyneensä loistavasti kesätöissä Carunalla etenkin mahtavien työkavereiden ja mielenkiintoisten työtehtävien ansiosta.
– Työkavereiden kanssa tuli pyörityä paljon vapaa-ajallakin, molemmat kertovat.*

MITÄ IHMETTÄ TARKOITTAÄ STRATEGISEN OMAISUUDENHALLINTA?

ERIKA JA MINNA: Strategisen omaisuudenhallinnan tiimissä keskitytään verkon pitkän aikavälin kehitykseen ja verkko-omaisuuden hallintaan sekä mallintamiseen. Tiimissämme pohditaan esimerkiksi sitä, kuinka sähköverkko saadaan vastaamaan tiukentuneita toimitusvarmuusvaatimuksia ja miltä tulevaisuuden sähköverkko näyttää.

MITÄ KUULUI TYÖTEHTÄVIISI CARUNALLA?

ERIKA: Työskentelin jakeluverkon tarkastus- ja dokumentointiprojektissa, jossa muun muassa päivitin tietoja verkotietojärjestelmään sekä raportoin muutoksista ja niiden taloudellisista vaikutuksista. Vietin myös pari päivää asiakkassuhteista vastaavassa yksikössä tutustumassa verkostotyö- ja liittymäpuoleen.

MINNA: Alkukesästä työtehtäviini kuului muun muassa vanhojen projektien kaivuolosuhteiden sekä eri verkkoalueiden luotettavuus- ja investointilaskelmien tutkimista. Heinäkuussa pääsin aloittamaan diplomityöni, joka liittyy loistehon kompensointiin.

MIKÄ OLI PARASTA KESÄTYÖSSÄSI?

ERIKA: Ehdottomasti huikeat työkaverit ja energinen työilmapiiri. Työkaverit ottivat meidät hyvin osaksi porukkaa ja muiden kesätyöntekijöiden kanssa järjestimme paljon omia vapaa-ajan aktiviteetteja. Työhyvinvointiin ja työpaikakavihtyvyyteen panostamisesta antaisin Carunalle täydet pisteet – joka aamu oli kiva mennä töihin!

MINNA: Parasta kesätyössäni oli ehdottomasti mukavat työkaverit ja mahtava työilmapiiri. Työtehtävät olivat todella mielenkiintoisia ja opin niistä paljon. Iso plussa oli myös työpaikan oma kuntosali, joka oli kovassa käytössä päivien päätteksi.

MITÄ MUUTA EHDIT PUUHATA KESÄLLÄ?

ERIKA: Kesän kohokohtia olivat kavereiden kanssa vietetyt festarit ja mökkireissut sekä kaikenlainen kesäinen urheilu ja ulkoilu. Työkavereidenkin kanssa tuli vietettyä paljon aikaa myös työpaikan ulkopuolella.

MINNA: Varsinaista lomaa en ehtinyt pitää, mutta kesällä tuli tehtyä muutama mökkireissu kavereiden kanssa. Kävin myös moikkaamassa vaihtokavereitani Tukholmassa elokuussa. Lisäksi tuli urheiltua paljon ja pelailtua beach volleyta viikoittain.

Carunan kesäjuhlia vietettiin trooppisissa tunnelmissa biitsillä.

ENTÄ KESÄN JÄLKEEN?

ERIKA: Jatkoin loppuvuoden ajan projektikoordinaattorina samassa projektissa, jonka parissa työskentelin kesällä. Työn ohella ehdin myös vähän opiskella sekä tehdä pari reissua. Nyt viimeistelen sähköenergiatekniikan maisteriopintojani.

MINNA: Maisterivaiheen kurssit ehdin suorittaa loppuun jo viime keväänä ja enää on jäljellä diplomityö. Kuten jo mainitsinkin, sain aloittaa dipan täällä Carunalla jo heinäkuussa. Sen parissa on siis tarkoitus jatkaa 2017 helmikuun loppuun asti.

Caruna on Suomen suurin sähkönsiirtoon keskittyvä yritys, joka vastaa 650 000 yksityis- ja yritysasiakkaan sähkönjakelusta Etelä-, Lounais- ja Länsi-Suomessa, Joensuussa, Koillismaalla, Lapissa sekä Satakunnassa. Carunassa työskentelee noin 270 henkilöä, ja yhtiö työllistää suoraan yhteensä 2 000 työntekijää eri puolilla Suomea. Caruna panostaa vahvasti säävarman verkon rakentamiseen ja investoi vuosittain noin 200 miljoonaa euroa sähköverkon kehittämiseen.

Lisätietoja: **WWW.CARUNA.FI**.

Loppukesästä päästiin kiipeilemään ja tekemään Tarzan-hyppyjä koko Carunan yhteisessä ulkoilupäivässä Leppävaaran seikkailupuistossa.

KUULOSTAA KIVALTA! JA MITEN SINNE CARUNALLE SITTEN PÄÄSEE KESÄTÖIHIN?

Carunan vuoden 2017 kesätyöpaikkojen haku on käynnissä tammikuun alusta helmikuun puoliväliin. Hakuprosessia hoitaa Studentwork, jonka sivustolla paikat ovat auki hakua varten.

caruna | Hyvää energiaa.

Hieman erilainen KANDIDAATINTYÖ

• TEKSTI ANTTI MÄKI

Aloitin kandidaatintyöni tekemisen jo kolmannen opiskeluvuoden alussa, sillä minulla olisi keväällä niin paljon kursseja, että kandin työstäminen niiden ohella olisi mahdoton ajatus. Olin miettinyt jo valmiita aiheita, ja minulla oli aiheeseen liittyen kaksi kriteeriä, joiden halusin täyttyvän:

1. TYÖN TULISI SISÄLTÄÄ MITTAUKSIA, SE EI SAISI OLLA PELKKÄ KIRJALLISUUDEN PERUSTEELLA TEHTY TUTKIELMA.

2. TUTKIMUKSESSA EI SAISI ESIINTYÄ PALJOA MATEMATIIKKAA. TOIVEENANI OLI, ETTÄ DOKUMENTTI EI SISÄLTÄISI AINUTTAKAAN KAAVAA.

Kurssin alussa kävi ilmi, että valmiita aiheita oli runsaasti tarjolla, ja että niille olisi helpompi löytää ohjaaja, joten ajattelin kuitenkin ensin yrittää löytää niiden joukosta sopivan. Ilokseni huomasin, että aiheluettelossa oli runsaasti avaruuteen liittyviä kandidaatintöitä. Olen jo pikkupojasta lähtien ollut kiinnostunut avaruudesta, mutta vielä muutamia vuosia sitten astronomia ei ollut vaikuttanut kovin realistiselta uravalinnalta. Onnekseni olin päätenyt Aalto-yliopistoon, sillä tämä on Suomen teknillisistä yliopistoista ainoa, jossa on mahdollista opiskella avaruustekniikkaa.

Osa saatavilla olevista aiheista oli puhtaasti kirjallisuusselvityksiä, mitä en halunnut. Selattuani aiheet läpi mieleeni oli jäänyt erityisesti **"AVARUUSSÄÄMITTASALKKU"**, jossa oli tarkoitus tutustua edullisiin ja yksinkertaisiin avaruussäätöihin tutkimiseen suunniteltuihin mittalaitteisiin. En jäänyt miettimään asiaa kuin yön yli, ja seuraavana päivänä päätin valita tämän aiheen. Useimmat opiskelijat tyytyivät lähettämään töiden ohjaajille sähköpostia ja pyysivät päästä tekemään työtä valitsemastaan aiheesta, vaan minäpä suunnistin luennon jälkeen henkilökohtaisesti kysymään professori Eija Tanskasta työni ohjaajaksi.

Professori Tanskanen oli paikalla työhuoneessaan. Esittelin itseni ja asiani, ja sain kuulla, että aihe on jo alustavasti varattu toiselle opiskelijalle. Koska tämä ei kuitenkaan ollut kovin kiinnostunut elektroniikkarakentelusta, ja minä puolestaan olin, aiheita oli mahdollista hieman muuttaa ja sitä kautta jakaa osa minulle. Sain kuulla, että kyseisestä aiheesta riittäisi tutkittavaa useammallekin kuin kahdelle opiskelijalle.

Syyskuun puolenvälin jälkeen sain lopullisen vahvistuksen, että pääsen työstämään sovittua aiheita. Kävin hakemassa professori Tanskaselta laatikollisen komponentteja SAM-III-mallisen magnetometrin rakentamista varten sekä vahtimestarilta kulkukortin Metsänhovin avaruuslaboratorioon. Komponentit jätin sinne. Kesti kuitenkin aivan syyskuun loppuun ennen kuin sain tutkimussuunnitelman. Olin itsepäisesti päättänyt lykätä pakollisen kirjastoharjoituksen tekemistä siihen asti, että saisin tutkimussuunnitelman, ja sen deadline oli 30. syyskuuta klo 23.55. Kaiken lisäksi tutkimussuunnitelman palautuksenkin deadline oli samana päivänä, ja minun piti vielä tehdä siihen merkittävästi lisäyksiä. Palautusten kanssa tuli siis mieletön kiire.

Olen todennut erittäin huonoksi työskentelytavaksi aloittaa kirjoittaminen johdannosta. Kun aloittaakin keskivaiheilta, pääsee paljon nopeammin eteenpäin, ja johdannon kirjoittaminen on myöhemmin sujuvampaa, kun tuntee työnsä rakenteen paremmin. Ikävä kyllä kurssin toteutus ei vähäisessäkään määrin tukenut tällaista työskentelytapaa. Olisin halunnut aloittaa rakentamalla magnetometrin ja raportoimalla työn kulkua, mutta pakollisissa osapalautuksissa vaadittiin sellaisia asioita kuin johdanto ja lähdeluettelo.

Viikot kuluivat. Kandidaatintyöni oli saanut huonon aloituksen, eikä se tahtonut edistyä muiden kurssien painaessa päälle. Kun loppuseminaariin oli aikaa enää muutama viikko, päätin eräänä perjantaina ryhdistäytyä ja mennä rakentamaan magnetometrin valmiiksi. En kuitenkaan löytänyt komponenttilaattikkoa laboratoriosta. Pyörin

varmaan tunnin ympäri huonetta ja kävin läpi kaikki mahdolliset kaapit, kaappien päälliset ja pöytien aluset löytämättä etsimääni. Lopulta päätin yrittää selvittää asiaa IRC-kanavan !aalto-1 @IRCnet kautta. Sain melko pian vastaukseksi, että eräs tohtorikoulutettava oli vienyt laatikon toimistoonsa, koska oli pelännyt sen katoavan laitoksen muuttaessa vuodenvaihteessa uusiin tiloihin. Olin pöyristynyt. Miksi joku ottaa laatikon, jossa on selkeästi minun nimeni, ei ilmoita asiasta mitään, ja kaiken lisäksi vie sen lukittuun huoneeseensa? Muuttoon on runsaasti aikaa, ja tavarat ovat vielä pakkaamatta.

Minulla meni lopulta monta päivää tehokasta työaikaa hukkaan. Tavoittelemani henkilön työhuone oli aina lukossa, kun yritin käydä hakemassa tavaroitani. Myöskään hänen kollegansa ei ollut paikalla, eikä Sähkölafkan vahtimestari tietenkään suostunut päästämään ketään ulkopuolista toisen työhuoneeseen. Lopulta otin yhteyttä sähköpostitse ja sovimme, että hän pyytää vahtimestaria hakemaan tavarat huoneestaan. Sain siis koko pahvilaatikon takaisin, mutta vahtimestari ilmaisi melko avoimesti tuohtumuksensa "meidän laitoksemme toimintatapoihin".

Sain magnetometrin lopulta rakennettua yhden pitkäksi venähtäneen yön aikana. Rakennusprosessi oli lopulta hyvin suoraviivainen, kyseessähän oli valmis rakennussarja, jota varten oli seikkaperäiset ohjeet. Komponentit olivat pääosin läpijuotettavia, mikä nopeutti työskentelyä; ei tarvittu pinsettejä tai mikroskooppia. Laite myös lähti käyntiin, mikä oli odotettavaa. Mikrokontrolleriin oli valmiiksi syötetty ohjelma, joka mahdollisti erinäisten laitteen toiminnan varmistavien testien suorittamisen.

Myöhempiä testauksia tehdessä onnistuin kuitenkin rikkomaan laitteen. Siinä olevan optoerottimen toiminta suositeltiin testaamaan ulkopuolisella 12 V jännitelähteellä. Minulla oli pieni 1 A hakkuripoweri, jonka kytkin laitteen sisäänmenoihin sopiviin liittimiin. Jotenkin käsittämättömästi valitsin kuitenkin kaksista eri kokoisista liittimistä väärän kokoisen sillä seurauksella, että yksi logiikkapiiri räjähti välittömästi kytkettyäni liittimen kiinni. Mittalaite oli kuitenkin sikäli hyvin suunniteltu, että se toimi edelleen, ainoastaan kaksi antureiden sisäänmenoa oli pimentynyt.

Löysin samanlaisen logiikkapiirin eräältä vanhan teollisuustietokoneen piirikortilta ja vaihdoin sen rikkiäisen tilalle. Onnistuin kuitenkin vaurioittamaan piirilevyä irrottaessani viallisen piirin kuumailmapuhaltimen avulla. Muutama kupariliuska lähti irti lasikuituisesta alustasta, tosin

kaikki sisäänmenot näyttivät taas toimivan, vaikka kuparit repsottivat ikävän näköisesti. Vastoinkäymiset eivät kuitenkaan loppuneet vielä tähän.

SAM-III-magnetometrin antamat mittaustulokset poikkesivat todella paljon muiden harrastajien saamista tuloksista. Mittausohjelmisto mahdollistaa tulosten striimauksen nettiin, ja joitakin niistä voi tarkastella osoitteessa <http://www.sam-magnetometer.net/>. Lähin mittausasema sijaitsee Sundsvallissa Ruotsissa, ja siellä saadut arvot ovat huomattavasti alhaisempia kuin omat mittaustulokseni. Pääsin testaamaan laitetta kunnolla vasta SIK-lanien aikana, ja saadut arvot merkitsivät voimakasta aurinkomyrskyä, ainakin sisätiloissa. Ymmärsin heti, että anturit reagoivat myös kaikenlaisten elektroniikkalaitteiden vuotamaan magneettikenttään, ja näitä laitteita tilassa oli runsaasti.

Menin keskustelemaan asiasta työni ohjaajan kanssa. Tulokset vaikuttivat hyödyttömiltä, ja olin epävarma siitä, minkälaiseen johtopäätökseen työssä pitäisi päätyä. Saavuttuani Slafkalle halusin vielä varmistaa laitteen toiminnan. Purin aulassa tavarat laukustani, ja lähdin etsimään lähintä pistorasiaa, johon laitteen virtalähteen saisi kiinni. Lähin sellainen löytyi vanhan kiltahuoneen edestä. Laite näytti toimivan kuten pitikin.

Professorin työhuone oli kuitenkin lukossa, eikä häntä näkynyt taukotilassakaan. Olin lähdössä kotiin ja astumassa jo ulos rakennuksesta, kun tajusin, että minulla oli kyllä mukana itse magnetometri, mutta ei muovipussia, jonka sisällä oli oheistarvikkeita, kuten lisää antureita.

Jouduin palaamaan takaisin lafkalle etsimään komponenttipussia. Olin varma, että olin laskenut sen käsistäni aulaan joko naulakon tai hyllyjen päälle, mutta en löytänyt

niitä sieltä. Seuraavaksi menin etsimään tavaroita vanhan kiltahuoneen edustalta. Kävin läpi radiotekniikan laitoksen lähistöltä kaikki sellaiset paikat, joissa oli mitä tahansa pöytiä tai muita tasoja, johon olisin voinut tavarat laskea. Jouduin jälleen kerran kysymässä apua vahtimestarilta, mutta hän ei ollut nähnyt tavaroitani. Satuun saamaan apua etsintöihin eräältä kaveriltani, joka tuli käytävällä vastaan, ja kiersimme yhdessä Radiotekniikan laitoksen ja lastauslaiturin SER-lavan ja Elepajan läpi siltä varalta, että joku olisi löytänyt tavarat ja tuonut sinne, mutta etsinnät eivät tuottaneet tulosta.

Otin ohjaajaani yhteyttä sähköpostitse, ja hän vastasi olevansa työmatkalla. Olin siis aika pitkälti oman onneni nojassa työni kanssa. Sijoitin pidempiaikaisia mittauksia varten laitteiston ikkunalaudalleni kauemmas kaikista sähkölaitteista, mutta silti saadut arvot olivat aivan liian suuria. Sain kuitenkin ohjelmasta varsin hyvännäköisen graafin, joka ei ollut tasaisen suora, vaan sisälsi aika ison hyppäyksen. Sellainen sopi oikein hyvin käytettäväksi kandidaattiseminaarin esitelmässä.

Suurin hyöty itse kandidaattintyökurssista on ollut, että olen saanut paljon palautetta eri henkilöiltä. Kurssilla käytiin useita pienryhmäkeskusteluja liittyen toistemme töihin, lisäksi kielenhuoltoon keskittyvissä tekstipajoissa tuli huomattavasti enemmän hyödyllistä asiaa kuin olisin osannut kuvitella. Minulla on usein tapana käyttää monimutkaisia lauserakenteita, mikä tekee tekstistä värikäämpää, mutta tieteellisessä dokumentissa se helposti heikentää tekstin luettavuutta. Muiden kirjoittamia kandidaattintöitä lukemalla oppii yllättävän paljon asioita tekstistä ja dokumentin rakenteesta, erityisesti huomaa asiat, joita kannattaa välttää.

Puhepajassa pidin esitelmän työstäni, ja sieltä jäi käteen todella paljon asioita, joita parantaa varsinaisessa seminaariesitelmässä. Venyitin teoriaosuuden kohtuuttoman pitkäksi, jolloin itse magnetometrin ja sillä saatujen tulosten esittely jäi lyhyeksi. Minulle on opetettu, ettei diaesityksissä saisi olla paljoa tekstiä, joten tein kalvoja, joissa on pelkkiä kuvia. Sain tästä kuitenkin palautetta, että kuvien merkitys ei oikein auennut.

Kandidaattiseminaarissa pääsin esittämään työni tuloksia. Yleisö tosin oli huomattavasti pienempi kuin mihin olin varautunut; juuri kenenkään ohjaaja ei ollut päässyt paikalle, ei myöskään minun. Olin jostakin saanut päähäni, että seminaariesitelmän pituus on viisi minuuttia ja loput

kymmenen minuuttia on tarkoitus varata keskustelulle, vaikka lukuarvot olivat täsmälleen toisinpäin. Tajusin asian vasta seminaarissa ja olin varsin helpottunut. Nyt pystyin vetämään esityksen paljon luontevammin, kun ei tarvinnut koko ajan keskittyä sanomaan asioita mahdollisimman lyhyesti. Olin lopulta hyvin tyytyväinen pitämäni esitykseen, joka tuotti myös poikkeuksellisen paljon keskustelua.

Asia, mihin kaikista vastoinkäymisistä huolimatta olen äärimmäisen tyytyväinen on, että työille asettamani tavoitteet täyttyivät yli odotusten, ja tein muitakin mainitsemi- sen arvoisia saavutuksia:

1. KANDIDAATINTYÖ ON MUODOLTAAN PIKEMMIN-
KIN RAPORTTI MITTALAITTEEN RAKENTAMISESTA JA
KÄYTTÖNOTOSTA. KIRJALLISUUSLÄHTEITÄ EI OLE
ERITYISEN PALJON, NE OVAT KAIKKI MUUTAMAN
HENKILÖN TUOTTAMIA, JA NIISTÄ MONIEN TUKENA
OVAT OMAT HAVAINTONI.

2. TYÖSSÄ EI OLE AINUTTAKAAN KAAVAA.

3. OLEN KÄYTTÄNYT SER-LAVALTA LÖYDETTYJÄ KOM-
PONETTEJA VARAOSINA.

4. ARCH LINUX MAINITTU KANDIDAATINTYÖSSÄ!

KIITOS EI OLE KIROSANA

● TEKSTI TUULI SARANTOLA

Jokaisena päivänä olemme tekemisissä monen eri ihmisen kanssa, oli kyse sitten koulusta, töistä tai kiltahommista. Teemme yhdessä projekteja tai saavutamme yksin meiltä odotettuja tekoja. Näistä voimme saada jotain korviketta, rahallista tai muuta, mutta helpoin ja kenties tärkein asia usein unohtuu. Miksi niin harvoin muistamme kiittää?

Nykyyään tuntuu siltä, että koko maailma olisi täynnä vain negatiivista palautetta: miksi jotain ei tehty, miksi asiat ovat myöhässä, miksi jotain ei tapahdu. Tyhjänpäiväinen valittaminen ei palvele muuta tarkoitusta kun pahan mielen levittäminen, kun taas rakentavalla palautteella on tärkeä rooli asioiden kehittämisessä. Silti, jos ainoa palaute, jonka kuulee kanssaihmisiltä on parannusehdotuksia, voi motivaatio kummasti laskea. Vaikka aineellinen korvaus, kuten palkka tai kurssisuoritukset, ovat tärkeitä valmistumisen tai elämisen kannalta, kiitoksen saaminen auttaa huomattavasti henkisessä jaksamisessa, joka on edellytys kaikelle muulle.

Miksemme siis harrasta kiittämistä useammin? Varsinkin hyvin pitkään ja aktiivisesti tekevässä piirissä voivat ihmiset olla tottuneita siihen, ettei hyvin tehdystä työstä kuulu mitään. Oletetaan, että koska valituk-
sia ei ole kantautunut korviimme asti, kaikki on varmaan mennyt hyvin. Tämä asenne tarttuu vuorollaan

eteenpäin, kun olisi meidän vuoromme antaa kiitosta hyvin tehdystä työstä. Myös päinvastaisessa tilanteessa, jos ei itse tiedä, minkälaista on tehdä kovasti työtä jonkun eteen, harvemmin käy edes mielessä, että siitä pitäisi kiittää muita. Tämä kiittämättömyyden kierre voidaan kuitenkin katkaista, kunhan sen vain tiedostaa.

Jos siis huomaat, että joku asia on tehty hyvin tai ettei mikään olisi mennyt kummemmin pieleen, kiitä siitä. Jos työkaverisi hoiti luvatus tehtävänsä tai koulutoverisi teki osansa projektista, kiitä siitä. Jos toimikuntalaisesi on saanut jotain aikaiseksi tai puheenjohtajasi on järjestänyt teille hauskaa tekemistä, kiitä siitä. Jos kaverisi on lähes täydellisesti epäonnistunut jonkin asian tekemisessä, mutta edes yksi pieni asia on mennyt oikein, kiitä siitä! Kiittäminen ei maksa mitään ja tuo paremman mielen kuin moni muu asia. Muista siis kiittää.

Kiitos, kun luit tämän jutun.

ENSIMMÄINEN PÄIVÄ uudessa kesätyöpaikassa

● TEKSTI JUHA PIIPPONEN KUVA MIKKO PESONEN

*On toukokuun 2. päivä eli ensimmäinen aamu teekkariwapun jälkeen.
Wappu meni jälleen lujaa ja Ulliksellakin meni myöhään.
Miksi valitsin, että kesätyöni alkaa juuri tänä päivänä? Miksi ei vaikka viikon päästä?*

Katson peiliä. Naamani näyttää vieläkin siltä, että on tullut viikon verran juhlistua aina niin rankkaa wappua. Katson kelloa. Puoli 8 ja minun piti olla töissä kahdeksalta. Olen myöhässä. Tästä ei pomo varmasti tykkää. Ajattelen, että nyt on viimein aika ottaa itseäni niskasta kiinni ja valmistautua lähtöön. Heitän vielä kylmät vedet naamalleni ja koitan uskotella itselleni, että wapun runtelema väsynyt naamani näyttäisi skarpilta viimeistään silloin, kun pääsen töihin.

Pääsen vihdoinkin lähtemään kämpiltä. Kävelen JMT 6 ohi. Parvekkeelta kuuluu mieletöntä huutoa ja juhlintaa. Joku parvekkeella juhlivista tekkareista huutaa minulle: "Hei! Tule tänne juomaan kaljaa!" Vastaan, että en tällä kertaa ja jatkan matkaani pääpainalluksissa. Muut näyttävät vielä jatkavan wappuaan ja minä yritän selvitä töihin.

Kävelen Alvarin aukion läpi. Joka puolella on vieläkin merkkejä juhlinnasta. Roskia, tyhjiä kaljatölkkejä ja ennen kaikkea kotiin ryömiviä vasta tekkareiksi valmistuneita tupsufukseja

vielä niin puhtaissa teekkarilakeissaan. Huomaan, että bussi lähestyy pysäkkiä. Nyt on kiire. 400 metrin raskaan sprintin jälkeen tajuan totuuden: en ehtinyt bussiin. Jään odottelemaan seuraavaa bussia pysäkille, samalla kuivaillen juoksun ja aamun krapulatuskan sekaista otsahikeäni. Bussi saapuu ja pääsen vihdoinkin istumaan lämpimään ja oloni alkaa pikkuhiljaa piristymään.

Bussissa istuessani tajuan, että työpaikkani lähestyy kovaa vauhtia. Jännitystasoni alkavat nousemaan kohisten. Vihdoin, kun pääsen pois

bussista, alan tsemppaamaan itseäni. Nyt tai ei koskaan, ajattelen. Kävelen työpaikkani ovelle, johon minut ohjastettiin saapuvan työsopimuksen allekirjoituksessa. Huomaan, että en ole ainoa, vaan sisäänkäynnillä on jonossa monia muitakin kesätyönsä aloittavia. Tajuan nopeasti, että meistä otetaan kuvat kulkukortteihin. Vilkaisen nopeasti kännykkäni etukameralla naamaani. Huokaisen syvään ja itken sisäisesti.

Hetken jonotettuani pääsen vihdoinkin ottamaan kuvan. Kuvani laitetaan kulkukorttiini ja se ojennetaan minulle. Katson kulkukorttiani. Silmäni ovat mustat kuin yö ja naamani yhtä kalpea kuin Hillary Clintonin presidentinvaalien jälkeen. Huomaan, että pomoni saapuu hakemaan minua ja vie työpisteelleni. Minulle annetaan työkoneeni ja ohjastetaan tehtäviin. Kahdeksan tunnin päästä pääsen kotiin. Huippupäivä!

TARINAN OPETUS:

Nyt, kun kesätöiden haku on alkanut, kannattaa pohtia töiden aloituspäivää. Heti wapun jälkeen ei välttämättä ole paras päivä aloittaa.. Kuitenkin loppujen lopuksi kaikesta selviää ja töissä voi olla jopa hauskaa!

VAIHTOON LÄHTIJÄN MUISTILISTA

● TEKSTI IIDA SALMIVESI

Kevään vaihtohaku on taas täällä nopeammin kuin uskotkaan! Kun aloitat valmistautumisen hyvissä ajoin, säästyt paniikilta ja pystyt nauttimaan myös hakuajasta, eli unelmoinnista! Vaikka YOLO-meininki on yleensä paras, ei sitä kannata vaihtohaun yhteydessä liikaa harjoittaa. Tässä muistilista, joka toivottavasti auttaa vaihtohakuun ja itse vaihtoon valmistautumisessa.

Aloita ajoissa, aloita ajoissa ja vielä kerran, aloita ajoissa

Mikäli sinulla ei ole tiettyä kohdetta vielä mielessä, kannattaa vaihtoehtoja alkaa jo pohdiskella hyvissä ajoin. Mikäli haluat vaihtoon juuri opiskelun takia, kannattaa aloittaa yliopistojen keskinäinen vertailu. Mikäli taas lähdet etsimään kokemuksia ja tutustumaan kieleen ja kulttuuriin, kannattaa paikka valita niin, että tiedät sen ja lähiympäristön tarjoavan paljon juuri sinulle. Vaihtoa edeltävä paperityö

kestää oman aikansa, ja muun muassa eri yliopistojen kurssitarjottimien tutkiminen saattaa vaikuttaa välillä hieroglyfien tulkinnalta. Siksi tätä ei oikeasti kannata jättää viimeiseen iltaan. Allekirjoittaneella tuli muun muassa yllätyksenä, että jotain papereita tuli lähettää postin kautta, faksi-versiot eivät riittäneet. Tällaisten yllätysten takia hakuprosessi on hyvä aloittaa hyvissä ajoin.

Uskalla unelmoida ja myös toteuttaa unelmia

Haluatko Australiaan, surffipoikien / surffityttöjen / kenguruiden luvattuun maahan, mutta olet varma, ettei arvosanasi riitä? Haluatko Singaporeen, Aasian keskipisteeseen, mutta olet aivan varma, ettet sinä pääse, koska sinne hakee niin moni? Haluatko Berliiniin, mutta pelkää, ettei saksan kielien kielitodistuksesi näyttö riitä kohdeyliopistolle? Höpönlöpön! Uskalla unelmoida ja saatat hyvinkin huomata, että unelmat voivat myös käydä toteen. Hae ykköstoiveena juuri siihen omaan unelmakohteeseesi. Voit hyvinkin päästä, vaikka ylemmän vuosikurssin Ritva olisikin sanonut, että ei tuonne kukaan pääse, jos keskiarvo

ei ole vähintäänkin 6/5. Ja jos kävisi niin, ettet pääsisi, niin ainakin olet yrittänyt. Lisäksi kun kaikki hakuvaihtoehdot täyttää mieluisilla kohteilla, pääsee silti kokemaan mahtavia seikkailuja.

Ota selvää kielivaatimuksista

Varsinkin kandidivaiheessa useat maat vaativat jonkinlaista kielitaitoa kohdemaan kielellä. Tästä kannattaa siis ottaa hyvissä ajoin selvää, ettei haun kynnyksellä joudu kamalasti pettymään, jos ei unelmakohteesta löydy tarpeeksi kursseja esimerkiksi englanniksi.

Opettele kieltä

Vaikka hakukohteessasi voisikin opiskella englanniksi, on silti erittäin suositeltavaa opetella kohdemaan kielellä edes tärkeimmät fraasit. Vaikka englannilla usein pärjääkin, on se molemmin puolin mukavaa, kun ravintolassa tai kaupassa voi asioida hoitaa paikallisen kielen avulla. Lisäksi paikallisiin tutustuessa hyvä jäänmurtaja (en tosin ole varma tarvitaanko jäänmurtajia, jos keskustele ei-suomalaisen kanssa) on, kun pystyy mongertamaan edes jotain heidän kielellään. Jos elokuvien katselu tuntuu liian vaikealta ja lukujärjestys liian täydeltä kielikursseja ajatellen, on olemassa monenmoisia sovelluksia, joissa kieltä oppii huomaamatta esimerkiksi aikaa tappaessa. Lisäksi on tärkeää tietää, miten kohdemaassa vanhempia ihmisiä tai esimerkiksi yliopiston henkilökuntaa tulee puhutella. Harvassa maassa on näin rento meininki kuin meillä täällä Pohjolassa.

Tarkista passin voimassaoloaika ja viisumiasiat

Jos passisi on ollut tähän asti pölyttymässä kaapin pohjalla, kannattaa se kaivaa esiin ja katsoa, onko se edelleen voimassa ja jos on, niin kuinka kauan. Varsinkin Aasiassa passin on oltava voimassa vielä Suomeen tulon jälkeenkin, joten nämä asiat kannattaa katsoa läpi ajan kanssa, niin välttyt sitten siltä viimeisen yön paniikilta. Myös mahdolliset viisumiasiat kannattaa selvittää hyvissä ajoin.

Selvitä apuraha-asiat kuntoon

Selvitä, mitä apurahaa sinulla on mahdollista saada. Lisäksi korkeakouluilta on mahdollista hakea stipendejä, joista harvalla on tietoa. Niitäkin kannattaa siis hakea tai selvittää, onko sellaisia ylipäänsä saatavilla.

Ota selvää asuntoasioista

Mikäli kohdemaan yliopisto tarjoaa asunnon, ota selvää, kuinka saat sen. Jos taas joudut itse etsimään asunnon, kannattaa facebookia käyttää hyväksi. Siellä on lukuisia asunnon etsintä ryhmiä, varmasti myös sinun kohdekaupungistasi. Lisäksi vaihtokoordinaattorit saattavat välillä tietää hyviä tärppejä. Mikäli asuntoa ei tunnu löytyvän, ei siitäkään kannata ottaa stressiä. Hostellit ovat alkuun hyvä vaihtoehto, sillä paikanpäältä on helpompaa löytää katto pään päälle. Lisäksi tutustut varmasti nopeasti uusiin ihmisiin ja saatat löytää kämppiksen tai ainakin päästä jonkun sohvalle väliaikaismajoitukseen.

Osta/lainaa/vuokraa rinkka tai iso reppu

Mikään ei tee ihmistä vihaisemmaksi kuin matkalaukku. Sen raahaaminen on tuskastuttavaa, ja vaikka suomalaista kiroilua ei kukaan ympärilläsi ymmärtäisikään, on myös oma mieli hyvä säästää siltä negatiivisuudelta, mitä matkalaukku saa aikaan. Siksi kannattaakin investoida hyvään reppuun, ainakin jos tykkää reissata.

Selvitä matkavakuutusasiat kuntoon

Muista, ettei matkavakuutus useinkaan kata tapaturmia, jotka sattuvat, kun matkaa on kestänyt riittävän kauan. Siispä vaihdon ajaksi matkavakuutus on hyvä muuttaa niin, ettei tapaturman sattumassa joudu kohtaamaan lisää ikäviä yllätyksiä. Lisäksi eurooppalainen sairasvakuutuskortti kannattaa tilata kelan sivuilta lompakkoon, jos se ei sieltä vielä löydy.

Skypen voimaa ei kannata aliarvioida

Kotiin jää varmasti paljon rakkaita ihmisiä, vanhemmat, parisuhde, sukulaiset, ystävät ja niin edelleen. Ikävä yllättää välillä kovana ja varsinkin vaikeina hetkinä tekisi mieli mennä Finnairin sivuille ja ostaa paluulippu sinivalkeilla siivillä äidin hellään huomaan. Silloin kannattaa kuitenkin purra hammasta, hengittää syvään, tirauttaa pari kyyneltä ja kysyä, olisiko Suomessa hyvä aika skypeetä. Skypen avulla voi vaikka pitää ystävien kanssa etkot tai syödä poika/tyttöystävän kanssa illallista. Vain mielikuviutus on rajana!

Survival Kit koti-ikävään

Mukaan kannattaa pakata ne nuhjuisimmat villasukat tai rakkaimmat pieruverkkarit, aivan liian paljon salmiakkia ja valokuvia rakkaista ihmisistä. Niillä saa heti vähän kodin tuntua uuteen kotiin ja lisäksi on edes ne tutut nukkavierut housut, kun kaikki muu on uutta ja ihmeellistä.

IKEA

IKEAsta saa lihapullia, pehmoleluja, vessan harjoja ja kaikkea siltä väliltä ja ympäriltä.

Ole avoin

Vaihtojasta puhutaan usein yhtenä elämän parhaista kokemuksista, eikä suotta! Ulkomaille muuttaessa elämä on helppo aloittaa puhtaalta pöydältä ja tästä mahdollisuudesta kannattaa ottaa kaikki irti. Mieli kannattaakin lähtiessä varustaa "miksi ei" -ajattelulla, "miksi"-ajattelun sijaan. Tutustu rohkeasti uusiin ihmisiin ja uskaltaudu mahdollisimman usein pois mukavuusalueeltasi. Lisäksi käytä kieltä rohkeasti.

Älä ahdistu sosiaalisuusähkystä

Ensimmäisinä päivinä voi tuntua, ettei vaan jaks enää kertaakaan esitellä itseään, nauraa väkinäisesti vitseille lummesta ja vaivaantuneista suomalaisista tai tutustua yhteenkään uuteen ihmiseen. Tästä ei kannata ahdistua, sillä voin hyvällä omalla tunnolla luvata, että suurin osa tuntee samoin. Tutustu mieluummin hyvin muutamaa ihmiseen, kuin suureen väkijoukkoon, sillä luottokavereita tarvitsee aina. Älä myöskään pode huonoa omatuntoa, jos jonain iltana haluat vaan jäädä kotiin Netflixin seuralaiseksi. Se on ihan okei!

Ei ole tyhmiä kysymyksiä

Muista, ettei tyhmiä kysymyksiä ole. Jos on jotain kysyttävää, niin suu kannattaa avata. Asiat eivät aina pelkääntään omassa päässä pohtimalla selviä.

HAE

Jos et vielä ole tehnyt päätöstä vaihtoon lähdöstä, minä tein sen jo puolestasi! Hae hyvä ihminen! Mutta minne, sen saat päättää itse!

Antoisaa vaihtoa ja tsemppiä hauihin! Kyllä se paperityö vielä palkitaan :)

<3: lida

Look forward to
a successful
career

Start
engineering
your future
today at
www.danfoss.com/career

 facebook.com/DanfossCareers

 twitter.com/danfoss Careers

 youtube.com/user/DanfossGroup

 linkedin.com/company/danfoss

ENGINEERING
TOMORROW

Danfoss

OLUT ARVOSTELUITA

TEKSTI JA KUVAT MIKAEL NOSA

Vuoden alkaessa ilmat viilenevät ja on aika vaihtaa kesäisistä vehnäoluista ja lagereista täyteläisempiin sekä mahdollisesti hieman lämmittäviin tyyleihin. Samalla voi myös kokea makunautintoja tai oppia uutta oluen laajasta kirjosta. Tähän kokoelmaan on pyritty valitsemaan erilaisia oluita halvemmasta vähän kalliimpaankin. Aina ei tarvitse ostaa sitä halvinta, joskus voi palkita itseään hyvistä suorituksista jollain paremmalla.

Mallaskosken panimon Last laugh

MITÄ? Vähän normaalia tummempaa lageria
MILLAISTA? 4.7 %vol, 32 IBU, kullanuskea
MISTÄ? S-marketista
PALJONKO? 2.83 euroa

Ensihavainto tästä oluesta on sen kullanuskea, lähes meripihkamainen väri. Lagereille tyypilliseen tapaan olut on täysin kirkasta. Ainoa ulkonäöllinen miinus on vähäinen vaahto joka myös katosi heti. Siis käytännössä jo ennen ensinuuhkaisua. Tuoksusta erottuu vieno maltaisuus, pienoisen humalan aromin kera, ollen ehkä hieman kesy. Maussa sen sijaan mallas

tulee hyvin esiin, tarjoten maukkautta sopivan humalan katkeron kera. Mikään IPAhan tämä ei ole, mutta tavan lagereihin nähden katkerammin humaloitu. Maussa ilmenee myös pientä happamuutta, muttei häiritsevissä määrin. Jälkimaku jää vähäiseksi ja on enimmäkseen maltaista. Olut on suutuntumaltaan pehmeä ja kuiva, muttei kuivattava. Hiilidioksidia ei ole paljoakaan joka vähentää tämän raikkautta muihin lagereihin verrattuna. Silti tämä rungoltaan ohut mallasjuoma on virkistävä. Ehkä siis juuri sopiva syysjuoma kesän helteiden jo mentyä. Kokonaisuutena Last laugh on mieto ja vähän tylsä olut, mutta hyvä

siirtymävaihe peruslagereista muihin tyyleihin.

Suosittelen tarjoilemaan tämän melko viileänä, jääkaappilämpöisenä tai aivan aavistuksen siinä lämpimämpänä. Maku ei hirveästi parane lämmittyään, lähinnä virkistävät piirteet katoavat. Last laugh sopii hyvin paistettun porsaan kanssa tai laskarin jälkeisenä virvokkeena.

Harviestoun Original 80 shilling

MITÄ? Skotlantilaista olutta
MILLAISTA? 4.8 %vol, 37 IBU, kullanuskea
MISTÄ? Alkosta
PALJONKO? 3.58 euroa

Monelle tulee Skotlannin juomaperinteistä mieleen lähinnä viski, mutta Skotlannilla on kyllä pitkät perinteet oluenkin suhteen. Englantilaisten

tavoin Skotitkin suosivat pintahiiva-oluita, lähes koko skaalalla katkerasta makeahkoon. Todella vahvojakin oluita siellä osataan tehdä, mutta tämä yksilö menee heidän keskioluidensa tietämille. Ja juuri tästä haluan kertoa lisää, nimittäin monissa skotioluissa viitataan sen veroluokkaan, 60, 70, 80 tai 90 shillinkiä. Tämöinen olutvero sielläpäin on aikanaan ollut 1800-luvulta saakka. Olutta siis

verotettiin sen sisältämän alkoholi-määrän perusteella, veron ollessa siis edellämäinnittu määrä shillinkejä per arkaainen tilavuusyksikkö hogshead (noin 245.5 litraa). Kyseinen verotus-tapa ei ole enää käytössä.

Original 80 shilling on kirkas ja kul-lanruskea, tuottaen vähäisen vaah-don joka ei kestä kauaa. Tuoksussa

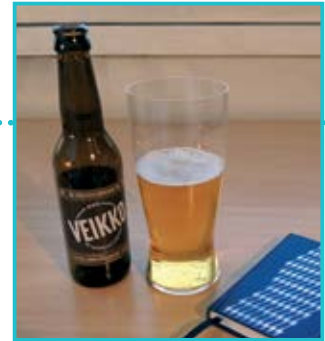
erottuu maltaan lisäksi mietoa ka-ramellisuutta sekä hiven pähkinää. Tämän kruunaa maanläheinen ja hieman yrttinen tuoksu joka on Brit-tein saarilta tuleville humalille tavan-omainen. Maku on rikkaan maltainen, olematta kuitenkaan karkea. Tähän päälle jo tuoksunkin ennakoimaa karamellisuutta. Maussa ei esiinny

alkuun juuri lainkaan katkeroa, mutta jälkimaussa jo enemmän. Oluen run-koa ei ainkaan voi syyttää laihaaksi, ky-seessä on tuhdintuntuinen ja hieman makeaksi jätetty olut. Hapokkuutta ei juuri ole. Kokonaisuutena maittava ja rikkaan maltainen olut. Yksinkertai-sesti toimii.

Veikko savulager

Lidlin Veikko-brändillä myydään kai-kenlaisia oluita, ehkä erikoisimpana heidän savulla maustettu oluensa. Eikä hintakaan ollut paha joten mais-teltavaksi siis. Savu-Veikko kaatuu lasiin tyypillisen lagermaisesti, ollen vaalea ja täysin kirkas. Vaahtoa muo-dostuu sentään puolisen senttimetriä, mutta sekin katosi kokolailla saman-tien. Vähäistä kuplintaa on nähtävissä lasissa. Haistellessa tämä olut tuok-su lähinnä poltetuilta tulitikuilta, ei oikein miltään muulta. Tavallaan tämä ei yllätä, savun aromi tuppaa peittä-mään muut aromit alleen jos ne ovat

jo lähtökohtaisesti heikkoja. Maku on alkuun keskitasoa maltaisuudessa, jonka päälle maistuu paahteisuutta. Humalan vaikutuksia tästä ei erota kuin kovalla työllä. Jälkimaussa mais-tuu lähinnä ne tulitikut. Suutuntuma on kevyt, suorastaan vetinen. Kuiva kuten lagerit yleensä, mutta heikom-malla hiilidioksidin määrällä. Loppu-jen lopuksi kokonaisuutta voi kuvatta sanalla "meh". Veikko savulager on mi-täänsanomaton ja tylsä, lähestulkoon tulitikuilla höystetty Karjala. Sentään se edes vie janon. En suosittelen.

MITÄ? Savulla höystettyä lageria
MILLAISTA? 4.7 %vol, ? IBU, vaalean kultainen
MISTÄ? Lidlistä
PALJONKO? 1.99 euroa

Pilsner Urquell

MITÄ? Tsekkiläistä pilsneriä
MILLAISTA? 4.4 %vol, 31 IBU, vaalean kultainen
MISTÄ? S- ja K-marketeista sekä Lidlistä
PALJONKO? 2.88 euroa

Ennen varsinaisen arvion aloitusta tunnen tarpeelliseksi kertoa tämän kyseisen oluen taustasta. Eli kysees-sä on maailman ensimmäinen pils-ner. Olut joka määritteli kyseisen tyylin. Tsekkiläisen Plzeňin kaupun-gissa ei oltu tyytyväisiä markkinoilla olleeseen huonolaatuiseen olueen,

joten kaupunki palkkasi Baijerista pa-nimomestari Josef Grollin joka sitten kehittikin pilsnerin. Tämä vaalea ja raikan pohjahiivaolut täyttikin kaik-ki odotukset ja Plzeňin oluen ystävät olivat pelastuneet. Reseptin salai-suus oli erittäin vaaleiksi jätetyt mal-taat, Saaz-humala sekä paikallinen pehmeä vesi. Sekä tietenkin pitkään viileässä suoritettu pohjahiivakäymi-nen. Herra Groll itse oli panimomes-tarina Plzeňissä vain kolmisen vuot-ta ja paikallinen panimo jatkoi tämän pilsnerin valmistusta sittemmin mui-den valvonnassa. En yritä väittää että

amat panimotilat olisivat yhä käy-tössä, mutta ainakin firma itse väittää että tätä on todella valmistettu vuo-desta 1842 saakka jatkuvasti.

Millaista Pilsner Urquell sitten on? Lasiin kaataessa tämä kirkas ja vaalean kultainen olut tuottaa reip-paan vaahdon. Kuohkea valkoinen

vahtokukka kesti pari minuuttia, joka on hyvä suoritus janoisan oluen maistajan käsittelyssä. Oluessa näkyy myös paljon kuplintaa, ja tämän huomaa suutuntumassakin lähes po-reilevana. Tuoksussa erottuu vain viero maltaan tuoksu, tuoden jotenkin raikkaan mielikuvan. Humala tuoksuu jalosti ja keskivahvasti. Hyvin puhdas hajumaailma, vain mallas ja humala, ei mitään ylimääräistä. Maussa

ensiksi tulee vastaan humalan katkerro joka väistyy nopeasti tehden tilaa hennolle maltaisuudelle. Sen jälkeen jäljelle jää kuiva ja lievän katkera jälkimaku. Oluen lämmitessä tämä jälkimaku pitkittyy ja katkeron osuus siinä korostuu. Oluen runko on hyvin kevyt olematta vetinen. Jälkituntu on raikas. Kokonaisuutena Pilsner Urquell on virkistävä ja sopii juotavaksi syksylläkin, ensitarjoilukin oli

marraskuussa 1842. Pilsnerinä tämä on tavallista lageria humaloidumpi ja katkerampi.

Pilsnerit tarjoillaan viileänä, muttei jääkylmänä. Tällöinhän siitä ei haistaisi eikä maistaisi mitään. Sopii kunnon lihaisan makkaran kanssa, tai sellaisenaan iltapäivän viimeisten luentojen jälkeen.

Little Valley Brewing Vanilla Porter

MITÄ? Vaniljalla maustettua portteria
MILLAISTA? 4.5 %vol, 35 IBU, syvän ruskea
MISTÄ? Otaniemen Alepasta
PALJONKO? 3.79 euroa

Aina ei tarvitse lähteä merta edemmäs kalaan; tämä arviointikohde löytyi ihan Otaniemen kotoisasta Alepasta. Ulkonäöltään Vanilla porter on tyylille uskollisesti hyvin tumma, läpinäkymättömyydestään johtuen lähes musta. Myöhemmin pienempää näytettä valoa vasten tutkittaessa se paljastui hieman punertavuutta omaavaksi tumman ruskeaksi. Brittioilulle tyypilliseen tapaan vahto on matalahko, eikä viihdy paikallaan kovin kauan. Tuoksu on paahteinen ja alkuun vaniljaa ei meinaa edes erottaa seasta. Vasta oluen lämmittyä hieman

alkaa tuoksu- ja makumaailma avautumaan. Seasta löytyy jopa ripaus jotain lakritsin kaltaista. Maku on ensisijaisesti paahteinen, aavistuksen vaniljainen sekä maltainen. Tämä yhdistettynä pehmeeseen luo nautinnollisen kokemuksen. Katkero ei tämän keskitäyteläisen rungon seasta erotu. Jälkimaussa pitkäkestoinen paahteisuus korostuu, tuoden mieleen todella tummaksi päässeeseen paahtoleivän. Vanilla Porter jättää suuhun jännän tunnun, se tavallaan peittää joka paikan ja muistuttaa olemassaolostaan miellyttävällä tavalla. Hiilidioksidin suomaa poreilua ei kauaa kestä, tosin ehkä tämän kanssa sitä ei osaa kaivatakaan. Kokonaisuutena tässä potilaassa paahteisuus ylikorostuu, peittäen vaniljan. Portteriksi tämä voisi olla vielä aavistuksen tuhdimpikin.

Silti lopputunnelma on miellyttävä, erityisesti suutuntuman pehmeys on erinomaisen hyvä.

Tarjoilusta mainitsen sen verran että tätä ei kannata juoda jääkaappikylmänä. Antakaa lämmitä haalean kraanaveden tuntumiin että maku kunnolla aukeaa. Jos tämän haluaa nauttia ruuan kanssa, suosittelen jotakin rasvaista lihaa, kenties kunnon paistia. Myös sopivan lihaisa lihapata käy.

Sori brewing Out of Office

MITÄ? India Pale Ale
MILLAISTA? 4.5 %vol, 55 IBU, syvän kultainen
MISTÄ? Lidlistä
PALJONKO? 3.25 euroa

Pitäähän nykyään olutarvioissa olla mukana ainakin yksi IPA, joten tässä se nyt tulee. Mutta tähän IPAan liittyy kaksi erikoisuutta jotka koen tarpeelliseksi mainita. Ensinnäkin tämä on niin kutsuttu sessio IPA, eli

ruokakauppavahvuinen alkoholiltaan. Tämä ei varsinaisesti johdu Suomen holhouslainsäädännöstä, vaan Yhdistyneen Kuningaskunnan (siis brittien) vuosisadan alulla olleesta laista joka salli työntekijöiden juoda olutta töissä. Tämä oluenjuonti oli rajattu siten että yksi annos per neljän tunnin työssessio. Ja koska töitäkin piti pystyä tekemään, ei nämä sessio-oluet voineet olla mitään vahvasti juovuttavia. Termi jäi elämään nykymaailmaan ja koska Suomen lainsäädäntö, se on kätevä tapa saada tyyliään normaalisti enemmän alkoholia sisältävät oluet ujutettua ruokakauppoihin yhteiskuntakelvollistettuina.

Toinen erikoisuus on itse panimo.

Eli Sori Brewing on suomalaisten joukkorahoituksella Tallinnaan perustama pienpanimo. Syy etelänaapurin karikaamiseen on Suomen ahdistava byrokratia ja aivokuolleena syntynyt alkoholilainsäädäntö. Jotenkin ei yllätä.

Out of Office on syvän kultainen ja puolikirkas. Lasiin kaataessa tuottaa korkean vaahdon joka on kuohkeaa ja myös pitkäkestoista. Haistellussa tulee vastaan voimakkaan mäntyinen tuoksu, jonka lisäksi aavistus hedelmäisyyttä ja ruohoisuutta. Maltan tuoksu jää tyystin humalan alle joka on IPA:ta ihan sallittua. Maku on voimakkaan humalainen ja katkera, ollen myös aavistuksen pihkainen. Humalan alta erottuu hieman jotain

hedelmää, en osaa heti sanoa mitä. Jälkimaku on katkera ja lähes pistävä, silti kiva koska moinen kuuluu tyyliin. Maltaisuutta mausta erottuu vasta oluen lämmittyä jonkin verran. Suutuntuma on poreileva ja hapokas alkuun, tasaantuen myöhemmin. Tuntuma on myös kuiva. Tuntuu ylättävän kevytrunkoiselta IPA:ksi, saisi ehkä olla aavistuksen paksumpaa. Kokonaisuutena Out of Office on pirstävä ja katkeran humalainen kuten IPA:ta yleensä. Hedelmäisyys ja vähäinen alkoholimäärä tekevät siitä pirstävän. Suosittelen kaatamaan lasiin varovasti, tämä vaahtoa runsaasti muuten.

Iso-Kallan panimo Oatmeal Stout

MITÄ? Kauralla
höystettyä stouttia
MILLAISTA? 5.4 %vol, 38 IBU,
musta
MISTÄ? Alkosta
PALJONKO? 5.30 euroa

Arvion tummin olut tulee tässä, lähes sysimusta olut jonka kruunaa hieman kermaa tummempi hienojakoinen vaahto. Tämäkään vaahto ei kauaa oluen päällä viihdy, mutta voittaa silti Lapin Kullan. Tätä nuuhkiessa löytyy paahteista, lähes kahvi- maista aromia yhdistettynä makean karamelliseen aromiin sekä mietoon humalan aromiin. Jälkimmäinen tuo jotenkin mieleen mullan. Ei sellaista tunkkaista parvekelaatikon multaa

vaan jotain jalompaa mitä voisi löytää kasvitieteellisestä puutarhasta. Maku on alusta alkaen vahvan maltainen, suoranaisesti tumman leivän kaltainen. Tähän päälle tulee tuoksun jo ennakoimaa paahteisuutta. Humalan katkeroa ei löydy juurikaan, jälkima- kukin on enemmän paahteinen. Suutuntumaltaan tämä puolituhdiksi kuvaamani olut on pehmeä ja samalla kuiva. Matalan intensiteetin poreilua on aistittavissa lähes loppuun saakka. Siitä huolimatta että etiketti kertoo tämän sisältävän ohramaltaan lisäksi myös kauraa, ei mitään kaurakeksimäistä makua täältä löydy. Kaura sointuu ohraan, mutta spekuloin että sillä on osansa oluen pehmeudessa.

Ylipäättään makujen tasapaino on hyvä, mikään ei ole yliampuva.

Kuten aiemmin portterin kanssa mainittiin tarjoilulämpötila, mainitsen sen myös tässäkin. Jääkaappikylmänä tämän oluen loisto ei tule esiin, kannattaa antaa sen lämmetä hetken ennen korkkaamista.

Keisari Kellari

MITÄ? Kellarilageria
MILLAISTA? 4.5 %vol, 20 IBU,
kullanruskea
MISTÄ? Otaniemen Alepasta
PALJONKO? 2.29 euroa

Termi kellariolut on vähän hassu siinä, että se ei ole ihan niin kiiveenhakattu tyyli kuin moni muu. Kellarilöylyn määritelmä on karkeasti sanottuna suodattamaton matalahiilihappoinen olut. Tyypillisesti tämä tarkoittaa lageria, mutta Saksan ulkopuolelta löytyy kellaripintahiivaolutakin. Kaipa termi kellariolut kuulostaa maallikosta jotenkin perinteiseltä ja siten muita houkuttelevammalta. Ainakin määritelmä matalammasta

karbonoinnin tasosta täyttyä, sillä laisiin kaadon jälkeen Keisari Kellari ei kupli juuri lainkaan. Väri on kullanruskea ja olut on osin läpikuultava. Panimo itse väittää värin olevan kuparinruskea, mutta ei kyllä ole tarpeeksi tumma ollakseen kuparin. Ehkä osin suodattamattomuudesta johtuen vaahdonmuodostus on hyvä, tuottaen keskikorkean vaahdon. Sen pysyvyys tosin on lähinnä välttävä. Tuoksu on leipämäinen ja hieman karameellinen. Lämmittyään oluesta löytyy myös mausteisia aromeja. Maku on maltainen ja jopa pelkistetty. Hyvin vähän humalan tuomia makuja tai katkeroa tästä löytyy. Seassa on aavistus makeaa keksisyyttä. Jälkimaku

on lähinnä kuiva ja viljaisa. Vähäisestä poreilusta huolimatta tämä kevytrunkoinen olut on raikas kylmänä. Lämmittyään kokemus muuttuu maukkaaksi. Tämä on positiivinen yllätys, selvästi monikäyttöinen juoma! Kesällä kylmänä virkistykseksi ja syksyllä lämpimämpänä makoisaksi jälkiruuksi. Eikä tätäkään tarvitse metsästää Mordorista asti, vaan löytyi Otaniemen Alepan valikoimista.

Fuller's Golden Pride

MITÄ? Barley winea
MILLAISTA? 8.5 %vol, 40 IBU,
tumman punaruskea
MISTÄ? Alkosta
PALJONKO? 4.98 euroa

Lopuksi jotain hyvin erilaista. Tämän oluen tyyli on barley wine, eli kirjaimellisesti käännettynä ohraaviini. Kyseessä ei kuitenkaan ole viini, vaan parhaimmillaan viinin vahvuinen olut! Joten tämä kylmän syysillan lämmike piti ottaa testattavaksi.

Golden Pride on tummuudestaan huolimatta yllättävän läpikuultavaa, mikä tekee siitä suorastaan kauniin. Vahto jää tosin vähäiseksi ja se vähäkään ei pysy oluen pinnalla kauaa. Jo ensinuuhkaisulla erottuu voimakkaan makea maltainen tuoksu. Seassa myös aavistus puumaisuutta, mutta ei suinkaan huonolla tavalla. Humalan aromia ei erotu käytännössä

lainkaan. Maku on makea sekä alkuun hieman karhea. Suurehko alkoholimäärä ei maistu juurikaan, mutta tuntuu lämpönä suussa jo ensihörpystä alkaen. Jälkimaussa on aavistus humalan tuomaa katkeroa. Hieman lämmentyään maku alkaa tuoda mieleen jossain määrin konjakin. Nieleminen jälkeen tämä jättää suun hieman kuivaksi mutta lämpö tuntuu vielä pari minuuttia. Hiilihappoisuus on vähäistä eikä aiheuta mitään pistelyä kielessä. Kokonaisuutena Golden Pride on tasapainoisen maukas kokonaisuus, oman jaloja piirteitä. Tämä on barley wine tyyppistä: maltaan parhaat puolet tuodaan esiin koko spektrin leveydeltä. Jo tyyliään tämä on kovin erilaista kuin moni oluesta ajattelee ja siksi suosittelen kokeilemaan edes kerran elämässä.

Tarjoilusta vielä sananen. Näin

vahvaa ja aromikasta olutta ei kannata tarjoilla liian kylmänä, vaan sen maku tulee parhaiten esiin hieman lämpimänä. Noin 14 - 18°C on sopiva hihavakio. Barley wine kannattaa juoda tulppaaninmuotoisesta olutlasista, mutta ei ole paha virhe juoda isohkosta viinilasista. Pullon koon ja alkoholimäärän vuoksi tämä on parhaimmillaan juotuna kaverin kanssa, tai kolmen koplassa. Jos ruuan kanssa aikoo nautiskella, niin suosittelen mausteisia ja voimakkaita ruokia, sekä grillattuja.

Kirjoittaja on ensimmäisen vuoden elektroniikan ja sähkötekniikan opiskelija

Mee vittu töihin

● TEKSTI PANU OKSIALA

Onko LinkedIn hiottu viimeiseen asti, mutta kesätyötilanne näyttää yhä heikolta? Onko kesälle jo sovittu viikon lomamatka, joka heikentää huomattavasti 3kk kesätöiden saamista? Etkö uskalla vielä sitoutua aloittamaan heti Wapun jälkeen? Ei hätää, aina voi ruveta yksityiseksi elinkeinonharjoittajaksi eli kansanomaisemmin toiminimiyrittäjäksi. Vaikka varsinaiseen yrittäjyyteen ei rahkeet riittäisikaan, voi siten kasvattaa mahdollisuuksiaan saada palkallista tekemistä myöhemmässä vaiheessa kevättä.

Palkkaavan tahon kannalta suurin kilpailuetu saavutetaan sillä, että yksityinen elinkeinonharjoittaja voi laskuttaa palkkansa. Tällöin verojen laskenta ja kaikki muukin palkkaukseen liittyvä byrokratia siirtyvät käytännössä kokonaan elinkeinonharjoittajan vastuulle ja palkkaavan firman täytyy vain maksaa palkkalasku muiden laskujen mukana. Yrityksen on myös helpompi ottaa työntekijä myös pienempiin projektiluontoisiin tehtäviin, joista maksu hoituu yhdellä könttäsummalla.

Riippuen hiukan tekemisen luonteesta voi saman edun saavuttaa myös liittymällä jonkin laskutusosakunnan jäseneksi. Laskutusosakunta hoitaa kaiken tarvittavan byrokratian mikä yksityisyrittäjälle normaalisti lankeaisi, jolloin itse voi keskittyä pelkästään tekemiseen. Luonnollisestikin laskutusosakunta ottaa tuloista myös oman siivunsa.

Toiminimen perustamisesta hyötyy myös opiskelija itse, sillä yrittäjä voi vähentää tuloistaan yrittäjyyteen liittyviä menoja. Todellisuudessa tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että jos opintotuen tulorajat meinaavat paukkua, voi ohjelmistoyrittäjä päivittää tietotekniikkaansa yrityksen nimissä ja laskea siten tulojaan. Elinkeinonharjoittaja voi myös tehdä toimialaansa liittyviä hankintoja käytännössä alvittomasti, eli 19% alennuksella listahinnoista.

Kuinka toiminimi sitten käytännössä perustetaan? Itse suoritin kyseisen prosessin kiireessä vuosi sitten ja siihen kului muutama tunti. Prosessi alkaa täyttämällä PRH:n sivuilta löytyvän tuskaisen pitkän ja kryptisen y3-lomakkeen ja viemällä sen Kampin vieressä sijaitsevaan PRH:n toimipisteeseen. Siellä maksat reilun sadan euron rekisteröintimaksun ja katsot

vieressä kuinka PRH:n virkailija kopioi käsin kirjoittamasi tiedot koneelleen.

Muista pyytää virkailijalta y-tunnusta heti. Se maksaa muutaman euron ekstraa, mutta sen kanssa voit suunnistaa suoraan verotoimistoon. Y-tunnusta tarvitaan verotoimiston lomakkeeseen numero 4071, jolla voit anoa pidennystä arvonlisäverojen maksukausiin. Normaalisti ALV pitäisi tilittää kuukausittain, mutta alle 25K€ vuosittaisella liikevaihdoilla riittää, että ALV:t tilittää kerran vuodessa.

Onnittelut! Laskuttamisen voit aloittaa heti kun virastoappro on suoritettu. Sitten vain ottamaan selvää kirjanpidon ja yrittäjän verotuksen saloista. Näihin löytyy onneksi varsin kattavasti ohjeita internetin syövereistä.

Kirjoittaja on yksityinen elinkeinonharjoittaja eikä ota vastuuta siitä, jos lukijaa syytetään vuoden päästä veropetoksesta.

Oletko aina halunnut tietää kuka Sössön toimihenkilöistä olet?

Tällä testillä se selviää

Lempparijuoma?

- E)** Skumppa, jokainen päivä on juhlaa!
- A)** Valintani on Bulkki Sandels. Halpa ja hyvä.
- C)** Black Mexican, uhka ja mahdollisuus.
- D)** Mimosa, uuteen nousuun heti aamusta.
- B)** Mojito, makea ja monimutkainen.
- F)** Otsoksi ja Kontioksi kutsuttu metsien kruunaamaton kuningas

Kuvaile Sössöä parilla adjektiivilla?

- F)** Absurdi ja rakas
- B)** Tuttu ja turvallinen
- D)** Vihreä ja kurkkuisa
- C)** Pehmeä ja pöwwönen
- A)** Nopee ja värikäs.
- E)** Laadukas ja informatiivinen

Jos saisit valita, mikä olisit SIKin hallituksessa?

- A)** Opintomestari. Mun jutut on laadultaan huonoja, joten sopisin siihen niinkin kuivaan hommaan varmasti.
- F)** Pöhinämestari, vastaisin killan käsien heiluttelusta
- B)** Päätoimittaja. Haluaisin vain heiluttaa raippaa.
- C)** Been there, done that, nevär ägäin.
- D)** Hovimestari. Keittiössä on parhaat bileet!
- E)** En!

Paras päivä juoda sössöboolia?

- B)** Maanantai-aamu
- A)** Kaljantai.
- C)** Joo.

- D) Gänään!
- F) Kokouspäivä
- E) Joka päivä.

Montako kertaa olet hajonnut koulunkäyntiin tämän lukuvuoden aikana?

- B) Vähintään kerran viikossa.
- A) En kertaakaan. Koulu on kivaa ja Sössö parasta.
- D) ...koulunkäynti?
- C) Joo.
- F) "Mul on ens lukukaudes aikaa"
- E) No comment.

Tykkäätkö viettää aikaa julkisella paikalla ilman paitaa?

- A) Kyllä se kuuluu päivittäisiin tehtäviini.
- F) En missään olosuhteissa
- D) Vain, jos se kuuluu esitykseen.
- C) Jos on paidattomat bileet!
- E) Riippuu promilleista.
- B) En.

Mitä opiskelet?

- C) Joo.
- A) Aitoo sähköä.
- E) Sähköä, joskaan noppia ei näy.
- B) No en ainakaan sähköä!
- D) Ikinä en oo sähköä opiskellut!
- F) Kansainvälistä moniosaamista

Oletko tunnollinen ja aina ajoissa paikalla?

- A) Omasta mielestäni joo, päätoimittajan mielestä en.
- D) Akateeminen vartti.
- C) Kyl.
- F) Minua ennen ollaan ajoissa ja jälkeen auttamatta myöhässä
- E) Olen ja joskus jopa 20 minuuttia etuajassa.
- B) En... Yleensä tyylikkäästi myöhässä.

**Katso
tulokset
seuraavalta
sivulta!**

Oletko aina halunnut tietää kuka Sössön toimihenkilöistä olet?

Jos sait eniten A-kohtia olet

Toimittaja Juha! Vaikka juttusi ovat laaduttomia, sinulla on silti vielä mahdollisuuksia toimittajaksi!

Jos sait eniten B-kohtia olet

Graafikko Mari! Olet kuin entinen päätoimittaja joka palaa vuosi toisensa jälkeen Sössön tuttuun syleilyyn.

Jos sait eniten C-kohtia olet

Taittaja Jutta! Sanot helposti joo ja hajoilet, kun toimikuntakaverisi eivät tee asioita ajallaan.

Jos sait eniten D-kohtia olet

Toimittaja Tuuli! Juttusi ilmestyvät juuri sillä hetkellä, kun päätoimittajan ja taittajien toivo on juuri ja juuri menetetty.

Jos sait eniten E-kohtia olet

Graafikko Sofia! Etenet huimaa vauhtia urallasi kohti Sössötähteyttä.

Jos sait eniten F-kohtia olet

Päätoimittaja Tuomas! Mies joka lähti Sössöön ymmärtämättä lehden teosta mitään, ja poistuu toimikunnasta ymmärtäen vielä vähemmän.

KUVAT MIKKO PESONEN, ESSI JUUKALA, JOHAN KONDRATJEFF

SUMMER POWER

BECOME ONE

**LEARN FROM
THE LEADER**

**HUNDREDS
OF SUMMER
JOBS OPEN**

Wärtsilä is the global leader in complete lifecycle power solutions for the marine and energy markets. We are offering hundreds of students the opportunity to develop their competencies. We operate in more than 200 locations in nearly 70 countries.

Each year, we employ around 500 students as summer trainees from all technical and business fields for research and development, projects, sales, purchasing, logistics, service, finance, administration, IM and manufacturing.

APPLY 2.1.–28.2.

wartsila.com/careers

Johdatus vuoteen 2017

● TEKSTI SOFIA SUUTARINEN

Joulu ja uusivuosi ovat jälleen lipuneet ohitsemme kuin ruotsinlaiva täynnä railakkaasti juhlivia teekareita. Olo on tyhjä ja krapulainen, eikä kevään tuoma työmäärä inspiroi muuhun kuin tasoittaviin. Toisaalta, kevät on myös toivon aikaa – pitenevät päivät antavat mahdollisuuden poistua luolistamme edes hetkeksi, jotta jääkaapin saa täytettyä lähikaupan makoisilla herkuilla. Myös uudet kurssit ovat kaikessa pelottavuudessaan toivoa täynnä. *”Jokainen tsäänssi on mahdollisuus”*, kuten valtakunnanajattelijä **MATTI NYKÄNEN** syvässä viisaudessaan sanoi. Vuosi 2017 on tsäänssi ja elämässä tärkeintä ei ole päämäärä, vaan matka.

Matti Nykäsen historia teekkarielämään sopivien lausuntojen saralla on oikeastaan hyvinkin kunnioitettava. Itse kukin on varmasti suorittanut elämänsä aikana siihen malliin, että joitakin katumuksen kohteita löytyy takataskusta. Nou hätä, totuus on, että *”tekemätöntä ei saa tekemättömäksi”*, kuten Suuri viisas on todennut. Vuosi on vaihtunut ja vuoden 2016 pölyt voi rauhassa imuroida pölypussin syövereihin ja ehkä vuonna 2018 muistaa vaihtaa tuon pölypussin. Pitää kuitenkin tietoisesti keskittyä irtautumaan vanhoista kaavoista ja antaa vuodelle 2017 mahdollisuus olla jotakin uutta ja upeaa. Muuten voi käydä, kuten Matille: *”Aina kun mä hyppään ja pääsen siihen hyppyrin nokalle, niin mulle tulee sellainen ‘bon voyage’ -tunne, siis että mä oon kokenu tän joskus aikaisemminkin.”*

Jotta Nykäsen Matti ei saisi kaikkea palstatilaa, huomioikaamme myös toisen Suuren viisaan elämänohjeet. **SEPPO RÄTY** on tullut tunnetuksi paitsi keihäsmiehenä myös harmaan kansan riveistä nousseena filosofina. Klassikot, kuten *”Saksa on paska maa”*, eivät riitä kuvaamaan filosofin syvintä viisautta, joskin yhdistettynä Nykäsen Matin kommenttiin *”Saksa-Itävalta on mun toinen*

kotimaa” herää mieltä järäyttävä kysymys - onko taustalla valtataistelu valtakunnan viisaimman tittelistä? Emme ehkä ikinä saa tietää, mutta se on varmaa, että satunnaiset hairahdukset, kuten *”Lahti on kyllä ihan mesta paikka”*, ovat välillä horjuttaneet Nykäsen hienoista yliotetta ja tuoneet tilaa Rädyn kutkuttaville pohdinnoille, kuten *”Vittuillakseni heilutin”*.

Seppo Rätty on jokatapauksessa jakanut elämänohjeitaan jo pitkän aikaa ja niiden syvät ulottuvuudet tuovat oman lisämausteensa tekkarin elämään: *”Se on näköjään tällä vanhemmalla iällä ni joka toinen vuosi menee perseelleen.”* Mitä Seppo haluaa sanoa tällä? Varmastikin on kestävä ajatus miettiä, että hyvän vuoden jälkeen seuraavan on oltava pettymys. Mutta toisaalta haastaako hän tavallisen tekkarin huomaamaan, että huonon vuoden jälkeen seuraavan on oltava parempi? Analyysissani tulin siihen tulokseen, että lausunnon tarkoitus on inspiroida tähtäämään aina vain parempaan. Rädyn toinen kuuluisa elämänohje *”Suksi turisti vittuun”* herättää jännittävän ajatuksen: ihmiselle ominainen epävarmuus on omiaan tuhoamaan hyvin alkanutta vuotta päin sisältä käsin. Tämä turisti ei saa määrätä tulevaisuuttasi, sillä epävarmuus tulee ja menee, mutta sinä pysyt sinuna.

Vuosi 2017 on kysymyksiä täynnä ja varmasti monen tekkarin päässä pyörii miljoona asiaa: Kuinka selviän kursseista? Mitä jos haluankin juoda kaljaa? Onko naisia olemassa? Ohjeeni sinulle hyvä lukija on, että luota itseesi. Anna näiden viisaiden miesten ohjata vuotesi 2017 upeille urille. Mikään ei ole elämässä varmaa saati helppoa, mutta kuten Matti Nykänen rohkaisevasti ilmaisi: *”En suosittelen antabusta kenellekään. Sen kanssa tulee ryypätesä ihan kammottava olo.”* Sinä pystyt tähän.

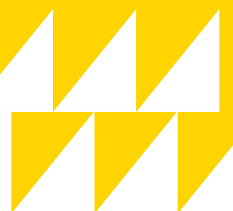
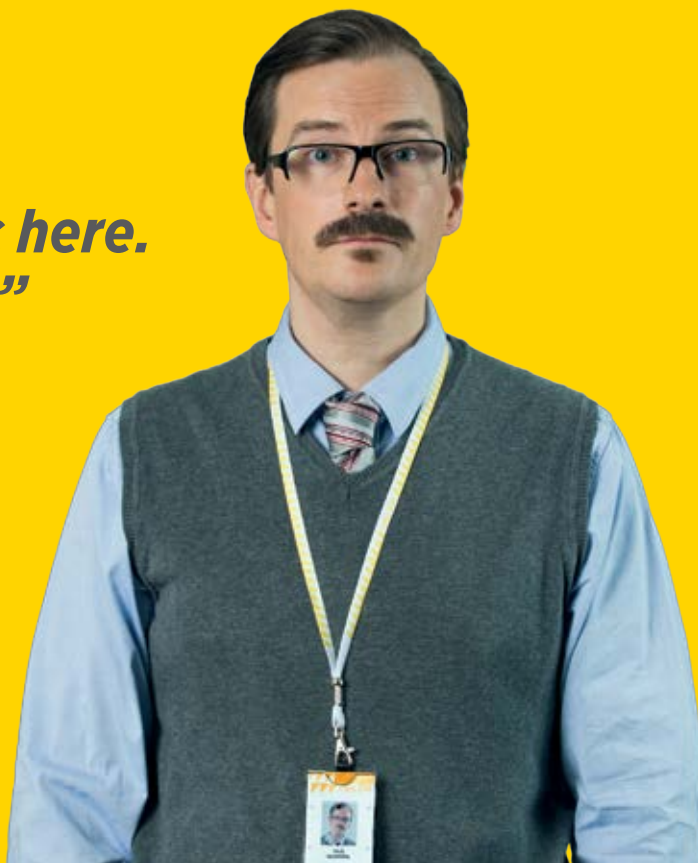
Shanghai

3 - 3				
3 - 4				
4 - 4				
3 - 3 - 3				
3 - 3 - 4				
3 - 4 - 4				
4 - 4 - 4				

3 - 3				
3 - 4				
4 - 4				
3 - 3 - 3				
3 - 3 - 4				
3 - 4 - 4				
4 - 4 - 4				

***“There’s no magic here.
Only science.”***

Yrjö Uusivirta, Engineer, HELEN

VUOSI 2017

TIPATON TAMMIKUU

Pikkujoulukauden ja uuden vuoden juhlinnan jälkeen kehon on ihan hyvä antaa palautua. Tähän tarkoitukseen joku nokkela henkilö on keksinyt tipattoman tammikuun! Jos kuitenkin ei koe tarvetta sulkea korkkia kuukaudeksi, niin ainakin voi toivoa, ettei taivaalta tule vettä.

HEMPEÄ HELMIKUU

Helmikuussa juhlitaan ystävänpäivää, ja Sössö ennustaakin, että kaikista juroimmatkin suomalaiset mieshenkilöt heltyvät hempeilemään viimeistään myös helmikuulle sijoittuvan Potentiaalin tasauksen jatkoilla!

MUNATON MAALISKUU

Erilaiset vegaaniset ja lakto-ovo-pesco-vegetaristiset ruokavaliot ovat nostaneet päätään Otaniemessä, ja maaliskuu onkin hyvä hetki itse kunkin testata miltä elämä ilman (kanan)munia tuntuu! Annetaan kanojen lomaila ennen pääsiäistä.

HILPEÄ HUHTIKUU

Wapun (tai vaihtoehtoisesti SIKin Kevätkarnevaalien) rientojen lähestyessä tunnelma Otaniemessä muuttuu sitä hilpeämmäksi mitä lähempänä kuun loppu on. Sössö kehottaa sinua, rakas lukija, liittymään hauskanpitoon.

TARKKA TOUKOKUU

Wappu vaikuttaa myös toukokuun teemaan - juhliessa vierettyjen viikkojen jälkeen on hyvä ottaa elämä ja koulunkäynti vielä hetkeksi haltuun ja paikoilla välejä skipattujen luentojen pitäjiin, ettei kurseja tarvitse turhaan uusia.

KIIREETÖN KESÄKUU

LOMA! Tai kesätyöt, mutta ainakaan koulusta ei tarvitse stressata! Kiire ei ole ainakaan nukkumaan, kun valoa riittää aina yomyöhään asti.

HUOLETON HEINÄKUU

Festareita! Uimarantoja! Mökkireissuja! Ei huolia, ei murheit! Ei kiire mihinkään!

EPÄTOIVOINEN ELOKUU

Kesä rupeaa lähestymään loppuaan ja seuraava vuosi opiskelun parissa on koko ajan lähempänä. Ovatko kurssit, jotka keväällä jätit kesällä tentittäviksi, vielä aivan täyttä hepreää? Älä huoli, et ole ainoa.

SAIRAS SYYSKUU

Fuksiviikon rientojen jälkeen on hyvä ottaa haltuun pieni syysflunssa ja lääkittää sitä juomalla teetä ja hunajaa. Vaihtoehtoisesti teeman voi ottaa haltuun olemalla muuten vaan ihan SIK.

LUOVA LOKAKUU

Lokakuu pimenevine iltoineen on oiva hetki tutustua luovuuden leikkikenttään. Aalto-yliopisto tarjoaa useita University Wide Art Studies -kursseja, johon voi mennä leikkimään oman elämänsä ARTSilaista.

MAHTAVA MARRASKUU

Ehkä tämä on se vuosi kun viikset vihdoinkin kasvavat? Jos et kuitenkaan harrasta hipsteriviiksiä, niin voit osoittaa oman mahtavuutesi vaikka lähtemällä mukaan kiltatoimintaan! Marraskuussa kahmykausi käy kuumimmillaan myös vuonna 2017.

JUUSTOINEN JOULUKUU

Joulu on ainakin allekirjoittaneen mielestä paras aika vuodesta olla mahdollisimman cheesy ja vetää asiat täysin överiksi. Jos kuitenkin vihaat joulua ja kaikkea mukavaa, niin syö sitten vaikka roejuustoa.

SEURAA SÖSSÖÄ!

Lue lisää juttuja @ [SOSSO.fi](https://sosso.fi)

/sossolehti

/sossolehti

sik.ayy.fi/sosso

KIRJOITA SÖSSÖÖN!

Sössö haluaa olla kiltalaisten näköinen lehti.
Tarvitsemmekin jatkuvasti uusia juttuja erilaisilta kirjoittajilta.
Aiempaa kirjoittajakokemusta ei tarvita!
Ota päätoimittajaan yhteyttä ja kerro juttuideoasi jo tänään!

